

Dotyczy: postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego na : **Usługa kompleksowej obsługi technicznej budynku Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN**

WYJAŚNIENIE TREŚCI SIWZ

W związku z wpływieniem zapytań do treści Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (dalej: „SIWZ”) i załączników, zgodnie z art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2019, poz. 1843), dalej „Ustawa”, Zamawiający udziela odpowiedzi zgodnie z poniższym:

Pytanie 1:

Rozdział 5 pkt 1 ppkt 2) lit. b) SIWZ: Zamawiający wymaga, aby wykonawca ubiegający się o udzielenie zamówienia wykazał się wykonaniem lub wykonywaniem m.in. co najmniej jednej usługi obsługi technicznej nieruchomości stanowiącej budynek użyteczności publicznej o powierzchni wystawienniczej / ekspozycyjnej nie mniejszej niż 2 000 m² o wartości nie mniejszej niż 350 000,00 (trzysta pięćdziesiąt tysięcy) złotych brutto. Tak określony warunek udziału musi być uznany za wymóg nadmierny i nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia. Zgodnie z art. 22 ust. 1a ustawy PZP obowiązkiem Zamawiającego jest określenie warunków udziału w postępowaniu oraz wymaganych od wykonawców środków dowodowych w sposób proporcjonalny do przedmiotu zamówienia oraz umożliwiający ocenę wykonawcy do należytego wykonania zamówienia. Powyższy przepis wyznacza granice dopuszczalności ustanawiania warunku udziału w postępowaniu, wskazując zamawiającemu dwie dyrektywy, którymi powinien się kierować przy ustalaniu, tj.:

- cel instytucji warunku udziału w postępowaniu, którym jest wybór takiego wykonawcy, który będzie zdolny do wykonania zamówienia oraz
- zasadę proporcjonalności warunku do osiągnięcia ww. celu.

Zamawiający niewątpliwie ma prawo opisać warunki udziału w postępowaniu w taki sposób, aby ograniczyć możliwość ubiegania się o zamówienie takim podmiotom, co do których wątpliwe jest, aby były one w stanie prawidłowo wykonać zamówienie. Z drugiej jednak strony nie może on ustalać warunków udziału na takim poziomie, który by wykluczał możliwość ubiegania się o zamówienie dla podmiotów, co do których oczywistym jest, że zamówienie zrealizować zdołają. Wspomniana zasada proporcjonalności wymaga bowiem aby działanie polegające na ustaleniu warunku udziału w postępowaniu było adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celu, któremu ten warunek służy (por. wyrok TSUE z dnia 16 września 1999 r. w sprawie C-414/97 Komisja Wspólnot Europejskich v. Królestwo Hiszpanii).

W wyroku z dnia 10 grudnia 2002 r. w sprawie C-491/01 *The Queen v. Secretary of State for Health, ex parte British American Tobacco* Trybunał wskazał, że poszanowanie zasady proporcjonalności wymaga odpowiedzi na pytania, czy przyjmowany środek jest właściwy dla osiągnięcia zakładanego celu i nadaje się do jego realizacji oraz czy środek nie wykracza poza to, co niezbędne, a tym samym czy nie jest nadmierny, oraz czy inne środki byłyby wystarczające do osiągnięcia planowanego celu. Pozytywna odpowiedź na powyższe pytania oznacza, że warunek proporcjonalności został zachowany. Z kolei w wyroku z dnia 27 października 2005 w sprawie C-243/03, *Contse SA v. Instituto Nacional de Gestión Sanitaria* Trybunał wskazał, że nieuzasadnione będzie żądanie przez zamawiającego wykazania przez wykonawców określonego doświadczenia, jeśli nie jest ono niezbędne dla oceny zdolności wykonawcy do wykonania zamówienia. Zgodnie zaś z tezą wyroku Trybunału z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie C-376/08 *Serrantoni Srl i Consorzio stabile edili Scrl v. Comune di Milano*, ograniczenie konkurencyjności może nastąpić tylko w stopniu jak najmniejszym i jedynie niezbędnym dla osiągnięcia celów zamawiającego.

W tym kontekście wskazać należy, że wymaganie przez Zamawiającego, aby wykonawca wykazał się posiadaniem doświadczenia w obsłudze technicznej budynku, który posiada tak wielką powierzchnię wystawienniczą (2 000 m²) jest wymogiem znacznie wykraczającym poza to, co jest niezbędne dla zapewnienia należytego wykonania zamówienia. Prowadzi to

do znacznego i nieuzasadnionego ograniczenia kręgu podmiotów mogących ubiegać się o zamówienie – eliminując tych wykonawców, którzy są zdolni do wykonania zamówienia. W szczególności warunek ten eliminuje takich wykonawców, którzy posiadają bogate doświadczenie w obsłudze technicznej budynków użyteczności publicznej (nawet znacznie większej, niż wymagana przez zamawiającego powierzchnia 2 000 m²), jednak nie posiadających powierzchni wystawienniczej lub posiadających taką powierzchnię mniejszą, aniżeli wymagana przez Zamawiającego. Tymczasem obsługa techniczna obiektów posiadających dużą powierzchnię wystawienniczą nie różni się specjalnie od obsługi obiektów użyteczności publicznej, które nie prowadzą działalności wystawienniczej lub działalność taką prowadzą, jednak wykorzystują w tym celu mniejszą powierzchnię. Tym samym doświadczenie wykonawcy, który obsługuje takie obiekty jest w istocie tożsame z wymaganym przez Zamawiającego doświadczeniem w obsłudze obiektu o powierzchni wystawienniczej 2 000 m².

W tym kontekście wnoszę o wykreślenie przewidzianego w rozdziale 5 pkt 1 ppkt 2) lit. b) SIWZ warunku udziału w postępowaniu dotyczącego doświadczenia (opisu sposobu oceny spełnienia tego warunku).

Odpowiedź:

Zamawiający zmienia treść Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia nadając następujące brzmienie Rozdziałowi 5 ust. 1 pkt 2:

„ zdolności technicznej lub zawodowej – w celu potwierdzenia spełnienia warunku wykonawca zobowiązany jest wykazać, iż w okresie ostatnich trzech lat przed upływem terminu składania ofert, a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie, wykonał (w przypadku świadczeń okresowych lub ciągłych – wykonuje) należycie co najmniej 2 usługi obsługi technicznej nieruchomości stanowiącej budynek użyteczności publicznej o powierzchni nie mniejszej niż 10 000 m² każda o wartości nie mniejszej niż 1 500 000,00 złotych (jeden milion pięćset tysięcy złotych) brutto każda; nieruchomości, o których mowa muszą:

i. posiadać system zarządzania BMS;

- ii. *być wyposażone w centrale wentylacyjne z możliwością regulacji temperatury i wilgotności;*
- iii. *być zasilane w energię elektryczną z przyłącza 15 kV;*
- iv. *być wyposażone w system gaszenia gazem;*
- v. *być wyposażone w system zasilania gwarantowanego UPS.”*

Każda z usług wykazanych przez Wykonawcę na potwierdzenie spełniania warunków opisanych w ust.1 pkt 2) lit. a) powyżej musiała być świadczona **ciągle przez okres co najmniej 12 miesięcy.**

Pytanie 2:

Pkt 47 ppkt 2 i 4 Załącznika nr 6 do SIWZ – Istotne Postanowienia Umowy oraz nienumerowany Załącznik – Wymagany poziom jakości usług oraz kary umowne za niedochowanie wymaganego poziomu jakości usług: Zamawiający przewiduje naliczanie kar umownych liczonych jako iloczyn określonej kwoty (lub części procentowej wynagrodzenia wykonawcy) oraz określonej jednostki czasu (odpowiednio tydzień, dzień godzina lub 10 minut). Jednocześnie Zamawiający nie ogranicza w żaden sposób wysokości ww. kar (czy to przez wskazanie całkowitego ich limitu kwotowego, czy też poprzez wskazanie maksymalnego okresu, za który mogą one być naliczane).

Tymczasem, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego i sądów powszechnych „nie określenie w umowie końcowego terminu naliczania kar umownych ani ich kwoty maksymalnej, prowadzi do obciążenia zobowiązanego tym świadczeniem w nieokreślonym czasie, a więc w istocie tworzy zobowiązanie wieczne, niekończące się. Takie ukształtowanie zobowiązania zapłaty kary umownej, nie spełnia należącego do jego istoty wynikającego z art. 483 § 1 KC wymagania określenia sumy pieniężnej podlegającej zapłacie w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania niepieniężnego. Wymóg ten jest spełniony, gdy strony z góry określają wysokość kary umownej, albo gdy w treści umowy wskazują podstawy do definitywnego określenia jej wysokości” (por. w szczególności uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 22 października 2015 r. IV CSK

687/14; Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 28 czerwca 2017 r. IV CSK 511/16; wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie - I Wydział Cywilny z dnia 5 października 2017 r. I ACa 411/17; wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie - I Wydział Cywilny z dnia 15 lutego 2018 r. I ACa 872/17).

Orzecznictwo Sądu Najwyższego dotyczące zasad formułowania kar umownych udziela dokładnych wytycznych co do kształtowania wysokości kar umownych. Sąd Najwyższy stoi w tym zakresie na stanowisku, że „sformułowanie art. 483 § 1 KC dopuszczające zastrzeżenie kary umownej w „określonej sumie” w sposób jednoznaczny prowadzi do wniosku, że kara ta powinna być w chwili zastrzegania wyrażona kwotowo. Dopuszczalne byłoby posłużenie się innymi miernikami wysokości, np. ułamkiem wartości rzeczy, albo ułamkiem innej sumy (wartości kontraktu) jeżeli ustalenie kwoty byłoby tylko czynnością arytmetyczną, natomiast przyjęcie konstrukcji prawnej zakładającej ustalanie w przyszłości podstawy naliczania kary umownej nie byłoby zgodne z art. 483 § 1 KC i stanowiłoby inną czynność prawną” (tak w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2007 r. I CSK 420/06), a „określenie kary umownej może nastąpić przez wskazanie kryteriów, dzięki zastosowaniu których, możliwe będzie wskazanie sumy, jaką dłużnik zobowiązany będzie zapłacić wierzycielowi.” (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2008 r. II CSK 428/07).

Tezę tę rozwinął Sąd Okręgowy w Poznaniu w uzasadnieniu wyroku z dnia 30 października 2017 r. sygn. akt XVIII C 773/17. Stanowisko Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie, które Odwołujący uznaje za własne, warto przywołać w szerokim zakresie:

„Wskazuje się w literaturze przedmiotu, że wysokość kary umownej nie jest limitowana w przepisach prawa, co powoduje, że instytucja ta jest nadużywana i skutkuje zastrzeganiem kar wielkiej wartości, mających często niewiele wspólnego z uszczerbkiem, jaki z tego tytułu ponosi druga strona umowy. Zastrzeżenie takiej wyolbrzymionej kary może być nieważne od początku jako sprzeczne z naturą zobowiązania (art. 353 1 k.c. w zw. z art. 58 § 2 k.c.), a już na pewno winno stanowić podstawę jej miarkowania (art. 484 § 2 k.c.). Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela i przyjmuje za własny pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 października 2015 r. (IV CSK 687/14), zgodnie z którym nieokreślenie w umowie końcowego terminu naliczania kar umownych, ani ich kwoty

maksymalnej prowadzi do obciążenia zobowiązanego tym świadczeniem w nieokreślonym czasie, a więc w istocie tworzy zobowiązanie wieczne, niekończące się. Takie ukształtowanie zobowiązania zapłaty kary umownej nie spełnia należącego do jego istoty wynikającego z art. 483 § 1 k.c. wymagania określenia sumy pieniężnej podlegającej zapłacie w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania niepieniężnego. Wymóg ten jest spełniony, gdy strony z góry określają wysokość kary umownej albo gdy w treści umowy wskazują podstawy do definitywnego określenia jej wysokości. W ocenie sądu, zawarte w § 10 ust. 3 zawartej przez strony umowy postanowienie kształtujące karę umową nie jest skuteczne, a w konsekwencji nie uzasadnia zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda dochodzonej pozewem kwoty. Postanowienie to nie spełnia bowiem wynikającego z art. 483 § 1 k.c. obowiązku określenia sumy, jaką dłużnik ma zapłacić tytułem kary umownej w przypadku niewykonania czy też nienależytego wykonania zobowiązania. Zapis umowny z § 10 ust. 3 przy ustalaniu wysokości kary umownej odwołuje się wprawdzie do jednoznacznego postanowienia umowy określającego wartość wynagrodzenia za wykonanie prac, tym niemniej umowa nie określa granic „zatrzymujących” naliczanie kary umownej, nie oznacza maksymalnego poziomu kary, którą może zostać obciążona strona pozwana. Takie ukształtowanie zobowiązania zapłaty kary umownej, zdaniem sądu, nie spełnia należącego do jego istoty, a wynikającego z art. 483 § 1 k.c. wymagania określenia sumy pieniężnej podlegającej zapłacie w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania niepieniężnego. Sąd doszedł do przekonania, że aby zastrzeżenie tejże kary umownej uznać za skuteczne, strony winny określić w umowie maksymalną wysokość kary umownej, bądź też termin, do którego najpóźniej może ona być naliczana (co pośrednio również pozwoliłoby na określenie jej maksymalnej wysokości). Przy czym, co należy podkreślić, termin do którego może ona być liczona winien być określony poprzez odwołanie się do zdarzenia przyszłego i pewnego (co jest istotą terminu), a nie - jak uczyniły to strony - poprzez powołanie się na zdarzenie przyszłe i niepewne jako zależne jedynie od woli (działania) jednej strony stosunku prawnego. Taki sposób ukształtowania kary umownej, zdaniem sądu, w sposób niedostateczny precyzuje jej wysokość, tworzy zobowiązanie wieczne, którego wartości nie sposób jest jednoznacznie określić. To zaś sprzeciwia się ustawowej istocie instytucji kary umownej. Sąd zwraca przy tym uwagę, że wynikającej z

umowy stron nieprawidłowości określenia kary umownej nie konwaliduje przewidziana w art. 484 § 2 k.c. możliwość miarkowania kary umownej. Wręcz przeciwnie, wzmacnia ona słuszność tezy o konieczności precyzyjnego oznaczenia kary umownej poprzez wskazanie jej maksymalnej wysokości, bądź też terminu, do jakiego może ona być naliczana. Zauważyć bowiem należy, że miarkować można tylko taką karę umowną, której wysokość jest znana i może być w sposób nie budzący wątpliwości określona. Dalej sąd zauważa, że kara umowna jest formą odszkodowania umownego. Od odszkodowania dochodzonego w trybie art. 471 k.c. różni się jedynie tym, że należy się ona bez względu na wysokość szkody (art. 484 § 1 k.c.), a jej zastrzeżenie w umowie powoduje modyfikację reguł odpowiedzialności kontraktowej w ten sposób, że wierzyciel wykazuje jedynie sam fakt zastrzeżenia kary umownej oraz niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania przez dłużnika. Zastrzeżona przez strony w umowie objętej postępowaniem kara umowna, z uwagi na nieokreślenie końcowego terminu jej naliczania, nie spełnia swej zasadniczej funkcji, tj. funkcji odszkodowawczej. Wysokość naliczonej kary umownej nie ma nic wspólnego z uszczerbkiem, jaki poniósł powód w związku z wykonaniem przez pozwaną zobowiązania po terminie, co również kłóci się z istotą kary umownej i czyni jej zastrzeżenie w umowie stron nieważnym (jako sprzecznym z naturą zobowiązania - art. 3531 w zw. z art. 58 § 2 k.c.).”

Podobnie Sąd Okręgowy w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lutego 2017 r. sygn. akt XIII Ga 748/16 wskazał, że „zastrzeżona w umowie kara umowna jako 0,15% wynagrodzenia umownego za każdy dzień zwłoki nie spełnia wymogu „określonej” sumy pieniężnej, gdyż „nieokreślenie w umowie końcowego terminu naliczania kar umownych ani ich kwoty maksymalnej prowadzi do obciążenia strony przeciwnej tym świadczeniem w nieokreślonym czasie, które ma tę właściwość, że nie ma zakreślonego końca”. W konsekwencji Sąd Okręgowy w tej sprawie podtrzymał stanowisko sądu rejonowego uznające tak zastrzeżoną karę jako za nieważną z uwagi na jej sprzeczność z ustawą.

Mając powyższe na uwadze, proszę o wskazanie maksymalnego limitu kar wskazanych w przedmiotowych zapisach SIWZ (bądź to kwotowego, bądź też jako maksymalnego okresu,

za jaki kary będą naliczane). Brak określenia takiego limitu może skutkować nieważnością postanowień dotyczących przedmiotowych kar umownych.

Odpowiedź:

Zamawiający zmienia pkt. 47 Istotnych Postanowień Umowy poprzez nadanie mu następującego brzmienia:

- „47. Wykonawca, niezależnie od okoliczności i kar umownych wskazanych w Załączniku nr _____ do niniejszej umowy, zapłaci Zamawiającemu następujące kary umowne:
- 1) z tytułu odstąpienia od niniejszej Umowy przez Zamawiającego z przyczyn leżących po stronie Wykonawcy – w wysokości 30 % całkowitego wynagrodzenia określonego w pkt. 31;
 - 2) z tytułu nieprzystąpienia do realizacji przedmiotu zamówienia w terminie, o którym mowa w pkt. 6 lub zaprzestania wykonywania przedmiotu Umowy przez okres dłuży niż 3 dni – w wysokości 0,2% wynagrodzenia całkowitego określonego w pkt. 31 za każdy rozpoczęty dzień nieprzystąpienia lub zaprzestania realizacji przedmiotu zamówienia;
 - 3) z tytułu niedopełnienia wymogu zatrudniania pracowników na podstawie umowy o pracę za każdą osobę wykonującą w danym miesiącu czynności określone w pkt. 55, z którą Wykonawca lub podwykonawca nie zawarł umowy o pracę – w wysokości 2000 PLN za każdy taki przypadek;
 - 4) za nieprzedłożenie Raportu miesięcznego – 200 PLN za każdy dzień zwłoki w przedłożeniu Raportu miesięcznego,

przy czym łączna wysokość kar umownych naliczonych zarówno z tytułu zdarzeń wskazanych w pkt. 1) – 4) powyżej, jak również z tytułu zdarzeń wskazanych w Załączniku nr _____ do niniejszej umowy nie przekroczy wysokości wynagrodzenia całkowitego brutto należnego Wykonawcy z tytułu realizacji niniejszej umowy.”

Pytanie 3:

Czy Zamawiający wymaga, żeby Wykonawca zapewnił podnośnik/ zwyżkę w ramach wynagrodzenia podstawowego?

Odpowiedź:

Nie, Zamawiający nie wymaga, aby Wykonawca zapewnił podnośnik/ zwyżkę w ramach wynagrodzenia podstawowego.

Pytanie 4:

Jaka obecnie jest ilość personelu technicznego realizującego usługi?

Odpowiedź:

Obecnie personel Wykonawcy realizujący usługi podstawowe to 6 techników i 1 kierownik techniczny.

Pytanie 5:

Prosimy o informację czy instalacje których przeglądy i konserwacje mają być wykonywane przez Wykonawcę w ramach wynagrodzenia podstawowego są objęte gwarancją producenta i/lub do realizacji zadań związanych z przeglądami i konserwacją są wymagane uprawnienia i/lub autoryzacje. Jeśli tak, to prosimy o wskazanie listy takich podwykonawców i uprawnień/ autoryzacji.

Odpowiedź:

Zamawiający informuje, że:

- a) nawilżacze parowe marki Condair obsługujące centrale NW1, NW2 (Wystawa Stała), są objęte gwarancją do 30.12.2021 – obecnie przeglądy i konserwacje wykonuje SWEGON Sp. z o.o.;
- b) System Gaszenia Azotem jest objęty gwarancją do 12.09.2021 – obecnie przeglądy i konserwacje wykonuje Przedsiębiorstwo Usługowe „Poż-Pliszka Sp. z o.o.

Wykonawca w okresie objęcia powyższych urządzeń gwarancją nie będzie wykonywał przeglądów ani konserwacji tych urządzeń.

Pytanie 6:

Prosimy o udostępnienie listy podwykonawców realizujących zakres obecnego zamówienia, działających na zlecenie obecnego Wykonawcy.

Odpowiedź:

Zamawiający nie może udostępnić wskazanych informacji z uwagi na przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1010).

Pytanie 7:

Prosimy o podanie szczegółowej specyfikacji Systemu gaszenia gazem, w tym producenta i instalatora, ilość butli, ilość sekcji, ilość pomieszczeń.

Odpowiedź:

Zamawiający informuje, że wykonawcą Systemu gaszenia azotem był Polimex Mostostal SA, zaś podwykonawcą (producentem i instalatorem) było Przedsiębiorstwo Usługowe „Poż-Pliszka” Sp. z o.o.

Ilość butli: 89 sztuk.

System posiada 7 sekcji.

Ilość pomieszczeń: 3 pomieszczenia na poziomie -2, 1 pomieszczenie na poziomie 0, 1 pomieszczenie na poziomie 1 oraz 2 pomieszczenia na poziomie 2.

Pytanie 8:

Prosimy o informację o sprzęcie dielektrycznym – jaka jest ilość poszczególnych elementów (rękawice, buty, kalosze, drążki, wskaźniki, dywaniki) oraz kiedy upływa termin badań poszczególnych elementów.

Odpowiedź:

Zamawiający informuje, że posiada następujący sprzęt:

półbuty – 1 para – badania okresowe ważne do 10.2020;

rękawice – 1 para – badania okresowe ważne do 10.2020;

wskaźnik napięcia – 1 sztuka - badania okresowe ważne do 07.2020;

drażek dielektryczny – 1 sztuka – badania okresowe ważne do 07.2020;

uziemiacz 1 – 1 sztuka – badania okresowe ważne do 04.2021;

uziemiacz 2 – 1 sztuka – badania okresowe ważne do 04.2021;

chodnik dielektryczny – 1 sztuka – badania okresowe ważne do 07.2020.

Pytanie 9:

Prosimy o wskazanie jakie czynności mają być wykonane w trakcie przeglądu elewacji oraz informację, czy przegląd ten ma być wykonywany przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane zgodnie obowiązującymi przepisami Prawa Budowlanego

Odpowiedź:

Zamawiający wyjaśnia, że przegląd stanu elewacji polega na sprawdzeniu stanu: mocowań oraz położenia szyb, położenia rotuli, dokręcenia nakrętek, mocowań kątowników mocujących rotule.

Zamawiający nie wymaga aby osoba wykonująca przegląd elewacji posiadała uprawnienia budowlane zgodnie z obowiązującymi przepisami Prawa Budowlanego.

Pytanie 10:

Czy w związku z wskazaniem kosztów wykonania serwisów specjalistycznych przez Wykonawcę, Zamawiający zobowiązuje się zlecać wykonanie przeglądów specjalistycznych wybranemu Wykonawcy.

Odpowiedź:

Przeglądy specjalistyczne stanowią element przedmiotu zamówienia i zgodnie z treścią SIWZ, w tym Załącznika nr 1 do SIWZ – Opis przedmiotu zamówienia i Załącznika nr 6 do

SIWZ – Istotne postanowienia umowy, będą wykonywane przez Wykonawcę.

Pytanie 11:

W jakich dniach (proszę o podanie ilości dni w ciągu roku lub dat) w trakcie realizacji umowy Zamawiający przewiduje zamknięcie Muzeum (dotyczy planowanych zamknięć).

Odpowiedź:

Zgodnie z Zarządzeniem Dyrektora Muzeum Historii Żydów Polskich dniami zamkniętymi dla publiczności w roku 2020 są:

1 stycznia

12 kwietnia

11 czerwca

28 września

1 listopada

24 grudnia

25 grudnia

31 grudnia.

Zarządzenie w sprawie ogłoszenia dni zamkniętych dla publiczności i dni wolnych od pracy Dyrektor Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN wydaje przed rozpoczęciem kolejnego roku kalendarzowego.

Pytanie 12:

Czy zamawiający dopuszcza, że osoby skierowane do realizacji usługi podstawowej będą mogły uczestniczyć w realizacji przeglądów specjalistycznych, jeżeli ich wykonanie zostanie powierzone Wykonawcy.

Odpowiedź:

Tak, Zamawiający dopuszcza, że osoby skierowane do realizacji usługi podstawowej będą mogły uczestniczyć w realizacji przeglądów specjalistycznych, jeśli będą spełniały wymagania określone w SIWZ.

Pytanie 13:

Czy Zamawiający wymaga, aby Wykonawca posiadał oddzielny system do komunikacji pomiędzy technikami a pracownikami Zamawiającego (np. krótkofalówki).

Odpowiedź:

Nie, Zamawiający nie wymaga, aby Wykonawca posiadał oddzielny system do komunikacji pomiędzy technikami a pracownikami Zamawiającego.

Pytanie 14:

Prosimy o wskazanie, czy i ewentualnie które nawilzacze z wskazanych w specyfikacji objęte są gwarancją i/ lub odrębną umową serwisową podpisaną bezpośrednio przez Zamawiającego.

Odpowiedź:

Zamawiający informuje, że nawilzacze parowe marki Condair, które obsługują centrale NW1 i NW2 (Wystawa Stała) posiadają gwarancję dostawcy do 30.12.2021 i są objęte do tego czasu odrębną umową serwisową.

Pytanie 15:

Czy koszt wywozu odpadu z separatorów pokrywa Zamawiający

Odpowiedź:

Koszt wywozu odpadu z separatorów pokrywa Wykonawca.

Pytanie 16:

Czy Zamawiający dysponuje miernikami specjalistycznymi do pomiarów takich jak: kamera termowizyjna, miernik ciśnienia itp.

Odpowiedź:

Nie, Zamawiający nie dysponuje miernikami specjalistycznymi do pomiarów.

Pytanie 17:

Czy Zamawiający dysponuje zwyżką, którą Wykonawca może wykorzystać przy realizacji przeglądów i konserwacji na terenie MHŻP POLIN.

Odpowiedź:

Tak, Zamawiający dysponuje zwyżką, którą Wykonawca może wykorzystać przy realizacji przeglądów i konserwacji na terenie MHŻP POLIN.

Pytanie 18:

Prosimy o informacje kto pokrywa koszty badań UDT? Jeżeli koszty te mają być pokrywane przez Wykonawcę prosimy o wskazanie instalacji i urządzeń objętych nadzorem.

Odpowiedź:

Koszty badań UDT pokrywa Zamawiający.

Niniejsze wyjaśnienia stanowią integralną część SIWZ.

Zamawiający informuje, iż zmianie ulega termin składania ofert.

Termin składania ofert upływa 15 czerwca 2020 o godzinie 12.00.